

[Bramsnæs.]

kommet i Knibe, at tage det Ændringsforslag, vi har stillet, og fastslaa, at Fondsbørsen skal refundere disse Udgifter. (*Eltinger*: Eller Rigsretten). Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet er saa stort, at det kommer for Rigsretten; men jeg er ikke i Tvivl om, at hvis det gik til Rigsretten, vilde Ministeriet blive dømt, og at det vilde blive statueret, at der ikke var nogen Hjemmel til Udbetaling af Pengene. De maa betales af Fondsbørsen, og det kan dog ikke spille nogen større Rolle for Fondsbørsen. Det forekommer mig at være uklogt af den høje Regering, at man paa den Maade stiller et Fortolkningsspørgsmaal saadan paa Spidsen, at man fra konservativ Side maa give Socialdemokratiet Anvisning paa Rigsretten for at faa dette Spørgsmaal afgjort. Det vilde efter min Mening være klogere, om Ministeriet veg tilbage fra at følge den Vej og gjorde, hvad der ogsaa er det eneste logisk rigtige. Naar man har hævdet, at Fondsbørsen hidtil har skullet betale de Udgifter, den medfører, og ogsaa skal gøre det fremtidig, maa den naturligvis ogsaa bære de Pensionsbyrder, der paalægges paa Grund af det Arbejde, der udføres paa Børsen. Det forekommer mig at være den eneste logiske Forstaaelse af de Bestemmelser, der har været gældende med Hensyn til Børsen.

Zahle: Det synes mig at være tydeligt, at der er truffet en Aftale udenom Udvalget mellem Flertallet i Udvalget og den højtærede Minister om, at man nu skal søge Fred med Industriraadet derved, at man giver Industriraadet en Repræsentant eller maaske flere Repræsentanter i Fondsbørsens Bestyrelse. Det er en uheldig Vej, man er gaaet. Man imødekommer ikke Industriraadets Krav, for det er et Krav om at slippe for at deltage i disse Udgifter. Man prøver paa at give Raadet en lille Trøst, som det uheldigvis selv har henledt Opmærksomheden paa. Det havde været klogt af Industriraadet, om det ikke var sket. Det er meget uheldigt, hvad der her sker. Enhver, som har hørt de Argumenter, der i Dag er fremført for, at Aktieselskaberne skal deltage i Fondsbørsens Udgifter, maa erkende, at ethvert af disse Argumenter rammer lige saa vel Kreditforeningerne. Kreditforeningerne faar ogsaa deres Obligationer solgt paa Børsen, har ogsaa det Gode, at Kurserne noteres hver Dag; har altsaa den samme Gavn af Børsen som de Aktieselskaber, hvis Aktier noteres. Derfor frygter jeg, at man, naar man har taget Aktieselskaberne med, enere ogsaa tager Kreditforeningerne med,

og dette vilde være meget uheldigt. Der var et æret Medlem, som udtalte, at man ikke kunde ramme Kreditforeningerne her, for de var Debitorforeninger, og det var jo Obligationsejerne, man skulde ramme. Det er ganske rigtigt. Man rammer ikke Obligationsejerne, man rammer Kreditforeningsobligationernes Kurs og giver derved Obligationskøberne en Fordel. Kapitalen faar en Fordel, men Tabet faar de, der skal laane i Kreditforeningerne, de, der bygger Hjemmene i Danmark og dyrker den danske Jord. Det er det, vi gør et første og meget stort Skridt hen imod ved nu med den Motivering, her er givet, at drage Aktieselskaberne ind i Kredsen af dem, der skal betale Børsens Udgifter. Det maa jeg derfor meget stærkt fra raade, og jeg vil bede om, at man ikke fortsætter med at behandle denne Sag udenom et bestaaende Udvalg, men at vi mellem anden og tredje Behandling faar et Møde i Udvalget, hvor vi kan komme til at drøfte denne Sag, for det er da muligt, at Flertallet lader sig overbevise, og at man da kunde gaa tilbage, naar man har gjort et forkert Skridt, hellere end at gaa videre paa Fordærvsens Vej. (Afbrydelse af *Schovelin*). Ja, det er et rigtig godt Udtryk, det ærede Medlem skulde have tænkt paa det for længe siden. Det var dog muligt, at vi kunde tale os til Rette om en Ordning, som er bedre. Lad os holde op med denne Forhandling udenom Udvalget mellem Flertallet og Ministeren, og lad os komme ind i de ordinære Former for Forhandling, saaledes som de er foreskrevet i det høje Tings Forretningsorden.

Ordføreren (Villemoes): Jeg er ikke i Stand til at følge de to sidste ærede Talere i deres Synspunkter paa dette Omraade. Jeg synes, det er en ganske naturlig Ting, at Aktieselskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen, skal betale et lille Gebyr derfor. Jeg finder, at disse Tal er af en saadan Art, at de ikke virker afskrækkende. Vi ved, at vore største Aktieselskaber har fra 50 til 100 Mill. Kr.s Aktiekapital, og vi har faaet oplyst i Udvalget, hvor mange Selskaber der er, hvis Aktier noteres paa Børsen, nemlig 74 ved den ordinære daglige Notering og 24 ved den ekstraordinære. Der kan ikke blive Tale om en Udgift for dem, som kan virke afskrækkende, og vi ved alle sammen, at de samlede Udgifter, som hidtil har været ca. 60 000 Kr., nu vil blive nedsat til ca. 40 000 Kr., og at Vekselererne stadig skal betale deres Part deraf. Jeg vil gerne oplæse et Brudstykke af en Svarskrivelse fra Ministeriet for Industri, Handel og Søfart,